

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

8 Vtrùm testamentum poßit semper reuocari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

gares: quia hæc substitutio solum complectitur eas, quæ utriusque substituto pariter conveniunt, vt docet Couar. cap. 16. §. 7. n. 4. Potest etiam continere duas fideicommissarias; vt si fiat per codicillum; vel si fiat in testamento verbis obliquis, id est, quibus iubeantur vel rogentur heredes, vt is qui prior moritur, restituat alius hereditatem; Couarruias num. 3. vide etiam Gomezium c. 8.

93
Compendiosa.
Plures continet.

93 *Substitutio compendiosa* est, quæ plures complectitur substitutiones, quoad diuersa tempora. comprehendere enim potest omnes heredes, & omnes ætates eorum, vt ait Gomezium cap. 7. n. 1. vt si testator dicat, Instituo filium meum heredem; & quandocumque ex vita decesserit, substituo ei Titium. hic enim si filius moriatur ante patrem, vel alia de causa non fiat hæres, Titius substitutus succedet ex vulgari. si verò filius fiat heres, & moriatur in ætate pupillari, succedet Titius ex pupillari. si verò filius moriatur post pupillarem ætatem, succedet ex fideicommissaria, detracta legitima, & quarta Trebellianica. si verò filius sit amens, succedet ei ex exemplari. Gomezium numero 2.

D V B I T A T I O V I I I.

Vtrum testamentum possit semper reuocari.

94 **R**espondeo, Testamentum per se consideratum, semper vsque ad mortem potest reuocari & mutari. nam *primum in mortuis confirmatur*, vt ait Apostolus ad Hebr. 9. idem omnia Iura & gentium mores docent. vide Couarr. Rubr. de testam. p. 2. in principio.

95

Sed difficultas est Primò, Vtrum reuocari possit, si testator iurauerit se non reuocaturum. Multi enim Iurisperiti, vt refert Couarr. supra, n. 48. docent liberè reuocari posse absque vilo peccato. Sed omnino tenendum est, absque peccato mortali reuocari non posse. Ratio est; quia iuramentum, quod absque salutis præiudicio seruari potest, implendum est, vt apertè habetur cap. Quamuis pactum. de pactis, in 6. de quo supra cap. 17. Dub. 4. atqui hoc iuramentum tale est: nam non reuocare testamentum, & relinquere eum heredem quem instituiti, est res licita, quæ absque salutis incommodo possit seruari. imò fieri potest vt sit multò melius quàm oppositum; vt si testamentum factum sit ad piam causam. tunc igitur nullo modo absque sacrilegij scelere potest reuocari: est enim in iuramento. Nec obstat, quòd testamentum natura sua sit reuocabile; hoc enim intelligendum de testamento per se nudè considerato, absque iuramento: sicut donatio inter coniuges, & donatio mortis causa est reuocabilis per se considerata; si tamen confirmetur iuramento, non potest absque peccato mortifero reuocari. imò promissiones &

95
Si iuramento confirmetur, non potest reuocari.

96

contractus, qui Iure positio vel naturali sunt irriti, iuramento ita confirmantur vt omnino impleri debeant, si eorum impletio licita est; vt patet in promissione solutionis vsurarum, quæ Iure natura est irrita; & alienatione fundi dotalis, quæ Iure ciuili est irrita. Quæ etiam vera sunt, etsi prohibita esset iuramentum apponere. etsi enim tunc peccaret iurando, eò quòd faceret contra iustam prohibitionem; tamen non peccaret iuramentum implendo; nam hoc non est prohibitum. vide supra cap. 17. Dub. 7.

Aduerte tamen, Si quis metu vel fraude inductus esset ad iurandum, possit petere dispensationem in iuramento, & tunc reuocare. sed de hoc infra cap. 42. Dub. 12. num. 64.

Secundò, An, si testator reuocet tale testamentum iuramento confirmatum, confecto alio, reuocatio sit valida, ita vt prius testamentum reddatur irritum? Couarruias n. 46. cum plurimis Iurisperitis affirmat secundum testamentum esse preferendum priori: ac proinde prius esse irritum, etiam si id conditum esset ad pias causas. Probatur; quia si constituam te meum procuratorem, & iurem me non reuocaturum; si tamen reuoco, valet reuocatio, & desinis esse meus procurator. similiter si iurem me ducturum hanc in uxorem; si postea duco aliam, valet actus secundus. ratio esse potest, quia iuramentum non aufert potestatem ad testandum, quam Ius gentium & ciuile concedit; sed solum facit vt sis periurus si aliud condas. Hæc sententia benè probat, prius testamentum non habere vim testamenti, sed secundum; verum non probat, ex priori non esse acquisitum ius ad bona testatoris, ratione iuramenti. si enim testator promitteret tibi se daturum sua bona vel partem illorum, & hanc promissionem iuramento confirmaret; acquireret ius ad illa in vtroque foro, quod ius transiret ad tuos heredes; & ipse contraheret obligationem, quæ transiret ad ipsius heredes; vt constat ex dictis supra c. 17. Dub. 7. unde heredes defuncti tenerentur satisfacere huic obligationi ante impletionem testamenti, sicut

97
An reuocatio valet.

98

99 aliis debitis in vita contractis; quia succedunt in omnia onera realia defuncti. Idem dicendum de testamento iure iurando confirmato, vt docet Molina disput. 149. & 152. hoc tamen intelligendum est, si is, in cuius fauorem testamentum illud fuit conditum, sciuit & acceptauit. si enim nesciuit, ex iuramento illo non est orta obligatio realis, quæ ad heredes transeat, sed personalis tantum, quæ mansit in solo testatore. nam vt supra c. 18. Dubit. 6. dictum est, ex promissione non acceptata, non oritur obligatio. itaque heredes non tenebuntur. Hæc sufficiant de testamentis: nam cetera ferè ad Iurisperitos pertinent, & diuersissimæ sunt de hisce rebus diuersorum locorum leges & consuetudines.

99

100
Restrictio illius sententia.